

nes õppisin kohhe kuüinglifo jaggamise õigust; olgo wassikas wai sigga, se on üks kõik. — Mõnda, püüdsin iggas kohhas teie kasso, ehk ma kül sellega ei tahha keldda. Agga Kriimsilm ja Messikap ellawad sure auo sees, mind ei panda tähhele. Kellel miño peale kaebamisi, need astugo tunnismeestega feltsis kohto ette; miña pakko ei lähhe.”

Kuüingas ütles: „Olgo, kuidas tahhes, õigus peab siiski õiguseks jääma, üllekohhut ei olle ma ialgi teinud. Tõssi on, Argpüks tapmine lükkatakse sulle süüks; wägga mehikese surm kurwastab mul südant, teña olli mulle armas. Teña pärrast mõistsin oina Kohhekella surma kohto alla, ja siña mees pead sure kohto ees ennast jäänes Argpüksi surma pärrast wabbandama. Kõik, kellel muido Reinowadderi peale kaebamisi, astugo kohto ette, et asjad korraga sawad selletatud. Miña õmalt kohhalt annan teñale andeks, teña on miño wasto mõnda truust näitnud.”

Reinowadder ütles: „Armoline issand! tänan kõigest süddamest teie armo eest; teie kulete iggaühhe allama juttu ja mõistate seddamõda õigust. Ma tohhi kül kindla tõtufega tunnistada, kuidas — otsego olleks mo südda õnnetust ette teadnud — meie nukral meel üksteisest lahkusime! Argpüks ja Kohhek! miño armsamad sõbrad, se pididi meie wiimne näggemine ollema. Kes sedda wõiks uskuda!”

Wägga kawwala sõnaga olli Reinowadderi jut kolkopandud; iggamees jäi kelmi wallet uskuma.

Kuüingas kahhetes ärraõddund kallid asju, ja ütles rebbasele otsego troostiks: „Ärge kurwastage ni ülleliga! minge ennemine kaddund asju tagga nõudma, ja kui kuskil miuo abbi tarwitate, peate iggal aeal keelmata miñult abbi sama.”

Reinowadder tänas elde lubaduse eest, tõtutas õöd ja päwad wassimata otsida, kunni kaddund warranduse jälgile saaks. Kuüingas andis teñale lubba teele minna.

Seal ei jõudnud Kriimsilm tullist wiha enam kustutada, waid kissendas ambaid kirristades: „Uuo, wäärt kuüinga issand! ehk affate jälle warga juttu uskuma, kes teid jaddakorda petnud! Kes sedda awwaliko piimedust imleks ei peaks pañema! Eks teie teña wallet ja pettust suggugi ei märka? Tõt teña suust weel ei olle tulnud; ei miña tedda kelmi tänasüit ärra ei lasse! Teña kumbed peawad teile awwalikkus sama; ma tunnen tedda põhjani; teña miño käest kuhugi enam ei pease, ehk peaksin selle pärrast wõitlema. Meie käest nõutakse tunnismehti? mis tunnismehed teña wasto ullatawad? Tunnis-tago nemad ommikust õhtuni, mis sest kassu? teña libbe keel teeb tunnismehed wallelikuks. Kes usaldas pikemalt teña wasto räkida? Kül sate õma sugguwõffaga, kül sawad kõik rigiallamad teña läbbi kahjo leidma. Agga tänas peab kohhus otsust andma, muido miña tedda õma küsist ei lasse. Miña ehk teña üks meist peab lõppema! Mõllemil ei olle meil Marilmas rumi!”

(Jäab polete.)